

Patristični študiji: 18. mednarodna konferenca

Oxford, 19.–24. avgust 2019

Letošnje poletje je v Oxfordu potekala že 18. mednarodna konferenca patrističnih študij (XVIII. International Conference in Patristic Studies), ki je – kakor ji pravijo – »mati vseh patrističnih simpozijev«. Že vse od leta 1951 dalje poteka v tem starodavnem angleškem mestecu, poznanem po svetovljanskem in intelektualnem renomeju. Sprva je bila oxfordska konferenca zamišljena kot ekumensko srečanje neke določene skupine, pretežno kleriških strokovnjakov za področje zgodnjekrščanskih študij, z leti pa je prerasla številne okvire in postala najprestižnejše srečanje učenjakov tega področja z vseh celin. Znanstveno konferenco organizira Teološka fakulteta oxfordske univerze prek sveta profesorjev različnih britanskih univerz v sodelovanju z dvema največjima svetovnima patrološkima organizacijama, Association Internationale des Études Patristiques (AIEP/IAPS) in North American Patristics Society (NAPS).

Osemnajsta izvedba je postregla z nadaljevanjem trenda rasti, saj je na konferenci sodelovalo kar okrog tisoč strokovnjakov z različnih področij preučevanja zgodnjega krščanstva. Poleg številnih izjemno zanimivih plenarnih predavanj, ki so jih imeli nekateri najbolj ugledni znanstveniki (npr. John Behr, Lorenzo Perrone, Wendy Mayer, Antony Dupont, Robin Jensen), so udeleženci nastopili bodisi s kratkimi referati bodisi so sodelovali v tako imenovanih delavnicah (workshops), na katerih so predstavili svoje vidike o posamezni skupni temi.

Konferenca je potekala v oxfordskih Examination Schools, ki zagotavljajo dovolj prostora, saj je sočasno potekalo tudi do petnajst različnih sekcij. Obsežno število strokovnjakov namreč omogoča podrobno tematsko razporejenost referatov in tako so vse velike osebnosti krščanske antike dobile svojo lastno sekcijo, nekatere celo po več. Poleg prozopografske razdelitve so bile sekcije in delavnice posvečene tudi posameznih žanrom zgodnjekrščanske antike (npr. poezija), temam (npr. filozofija) ali posameznih orientalnim jezikom (npr. sirščina). Nasplošje konferenca zaobjame izredno širok razpon, tako časovno (od Nove zaveze do konca srednjega veka) kakor tudi tematsko (od klasičnih bibličnih, patroloških, zgodovinskih in literarnozgodovinskih panog do sodobnejših spraševanj in metodologij).

Spremljevalni program konference je obsegal predstavitev vseh večjih svetovnih založb, ki se ukvarjajo s publiciranjem kritičnih izdaj, sekundarne znanstvene literature ali pa znanstvenih revij za področje patristike in širše. Posebna priložnost, ki jo med konferenco številni udeleženci izkoristijo, je uporaba bogatih oxfordskih knjižnic (npr. rokopisni oddelek v Bodleian Library). Poleg vsebinskega dela je največja dodana vrednost tradicionalnega oxfordskega srečanja v tem, da se za teden

dni na enem mestu zbere večina najboljših strokovnjakov za sorodne tematike, to pa omogoča bogate priložnosti za navezavo številnih stikov, za vzdrževanje poznanstev ali pa za načrtovanje novih skupnih projektov.

Organizatorji konference vse bolj poudarjajo vključenost mlajših raziskovalcev; to je – poleg ene od dvajsetih štipendij NAPS – omogočilo tudi udeležbo podpisaneega. Kot edini sodelujoči iz Slovenije sem v okviru sekcije o zgodnjebizantinski literaturi predstavil referat z naslovom *Metamorphosis and Theosis: Oratio in Transfigurationem Domini nostri by Andrew of Crete*, ki sodi med pionirske študije homiletične opusa tega, žal, pogosto spregledanega avtorja z začetka 8. stoletja. Tudi diskusija, ki je sledila predstavitvi, je bila izjemno koristna, saj je bilo navzočih nekaj največjih strokovnjakov tako za tematiko teoze (Normal Russell, Paul Blowers) kakor tudi za samega Andreja Kretskega (Mary B. Cunningham, Damasinos Olkinuora).

Referati s konference bodo, po opravljeni recenziji, v nekaj letih izšli v okrog dvajsetih zvezkih *Studia patristica* pri belgijski založbi Peeters Publishers. Obširen nabor prispevkov vsakokrat znova prikazuje najnovejša dognanja na področju patrističnih študij, pa tudi znanstvenega udejstvovanja na različnih sorodnih področjih nasploh. In prav ta raznovrstnost in zbranost avtorjev – ki jih skozi leto srečujemo zgolj prek njihovih knjig ali člankov – na enem mestu dajeta oxfordski konferenci poseben pečat duhovnega doživetja. Če parafrazimo pregovor Judov iz diaspore: »L'Shana Haba'ah«, skupaj z arabskim vzklikom: Inshallah – čez štiri leta v Oxfordu!

Jan Dominik Bogataj